

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτήσια.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

26 Μαρτίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΖΑΪΜΗ

Ανδρέα Ζαΐμη

Ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου πολίτου τῆς Ἑλλάδος Ἀνδρέου Ζαΐμη ἐγράφη πρὸς τὸν κυβερνήτην Καποδίστριαν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΖΑΪΜΗ

Ἐξοχώτατε,

Διατρέθων εἰς τὴν πατρίδα μου Κερπηνήν καὶ καταγινόμενος εἰς τὰς ἰδιαιτέρας μου ὑποθέσεις ἔλαβον τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὠπλισμένοι δυνάμεις τῆς ἐξουσίας ἔρχονται ἐναντίον μου. Ἐδυσκολεύθη κατ' ἀρχὰς νὰ τὸ πιστεύσω, διαλογιζόμενος, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν αἰτίαν ἡ ἐξουσία νὰ κινήσῃ ὄπλα κατὰ εἰρηνικῶν ἀόπλων πολιτῶν, καὶ ὅτι ἂν ἦναι κατ' ἐμοῦ κατήγορός τις δημόσιος ἢ ἰδιώτης θέλει προσκληθῆ ἀπὸ τὰ Δικαστήρια κατὰ Νόμον νὰ ἀπολογηθῶ. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ὥρων εἶδον τὴν εἰδησίαν πραγματοποιουμένην, ἕκατὸν ἵππεις ὑπομίσθιοι τῆς ἐξουσίας ἤλθον μὲ μεγάλην βίαν εἰς τὴν Κερπηνήν, καὶ ὁ ἀστυνόμος τῶν Καλαβρύτων ὄδηγῶν αὐτοὺς προπαρεσκευάζε διὰ τῶν πλέον ἐδελυκτῶν μέσων τὸν τρόπον τοῦ νὰ μὲ συλλάβῃ.

Τὸ κίνημα τοῦτο, Ἐξοχώτατε, ἀντιβαίνει εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ὅλως ἀσιατικὸν, μὲ ἔβαλεν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀφήσω τὴν πατρίδα, τὴν φαμίλιάν μου καὶ τὰς ὑποθέσεις μου καὶ νὰ ἀναχωρήσω διὰ νὰ υπάγω ὅπου ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια προστατεύεται ἀπὸ τοὺς Νόμους.

Δὲν ἠμπορεῖτε ν' ἀρνηθῆτε, Ἐξοχώτατε, τὸ ὁμολογήσατε, ὅτι ὁ ὑποψαινόμενος φίλος τῆς εὐταξίας δὲν ἔλαβον μέρος εἰς κἀνὲν ἐπιχειρήμα παραχώδες, καὶ ὅτι μὲ ὄλην τὴν παρρησίαν καὶ ἐλικρινεῖαν ἐξήγησα πάντοτε τὸ φρόνημά μου πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας περὶ τοῦ καθεστῶτος συστήματος· δὲν ἐνόμισά ποτε, ὅτι, μὴ λαμβάνων μέρος κατὰ τὴν θέλησιν σας εἰς τὰ πράγματα καὶ ἐφησυχάζων εἰς τὰ ἴδια, ἤθελον λογιζομαι ἕχθρός τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τελευταία διατριβὴ

μου εἰς Ναύπλιον, καθ' ἣν ἡ ἐξοχότης σας εὐνηρεστήθητε νὰ μὲ ἀκροασθῆτε πολλάκις, ὁμολογεῖ τρανότατα, Ἐξοχώτατε, τὴν καθαρότητα τῶν φρονημάτων μου· σὰς εἶπον ὅτε ἔμελλον ν' ἀναχωρήσω: κἀνὲν ἄλλο μέσον δὲν φαίνεται ἰκανὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ταραχὰς καὶ νὰ προλάβῃ τὰς ἐλευθρίας συνεπειὰς αὐτῶν, εἰμὴ ἡ συγκαλέσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Δὲν ἐνεκρίνατε τὴν πρότασιν μου καὶ ἐγὼ ἀνεχώρησα. Τὰ πράγματα παρεβιάσθησαν, Ἐξοχώτατε, εἰς τρόπον ὅστε τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐφυλάχθη ἐνωμένον εἰς τὰς τρομερὰς περιστάσεις τοῦ πολέμου, κατὰ δυστυχίαν ἐσπρώχθη εἰς τὴν διαίρεσιν, ὅτε ἀπηλλαγμένον τῶν κινδύνων ἐλπίζει τὴν σταθερὰν ἀποκατάστασίν του.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν ἠσθάνθησαν τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ εἰς τίποτε ἄλλο πλέον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐλπίζωσι, καὶ δι' ἀναφορῶν των τὴν ἐζήτησαν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν πῶς ἠδυνάμην νὰ μείνω ἀνάληγτος; σύμφωνος μὲ τοὺς λοιποὺς συμπολίτας μου ἀνεφέρθη καγώ. Ἄν τοῦτο ἦναι τὸ παισμά μου, καθὼς τὰ δοθέντα τὸ ἀποδεικνύουν, δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ εἰπῶ, ὅτι ἀδικεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας, Ἐξοχώτατε· ὁ ἴδιος εὐρέθητε εἰς τὴν χρείαν νὰ προσκαλέσητε αὐτὴν τὴν συνέλευσιν. Ἄν κακοὶ σύμβουλοι σὰς παρέστησαν ὡς ὠφελίμους εἰς τὴν στιγμὴν τοὺς ἐξοστρακισμοὺς καὶ τὰς φυλακίσεις διὰ νὰ κερδίσωσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς, στρεβλοὶ καὶ ἄκαρποι εἶναι οἱ λογισμοὶ των· ἡ βία δύναται μὲν νὰ καταθλίψῃ τὴν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ τὴν σβύσῃ δὲν δύναται. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει, Ἐξοχώτατε, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, ὅσαι διέπρεψαν, ἐθεμελιώθησαν εἰς τὴν ἀκλόνητον βᾶσιν τῆς εὐνοίας τῶν λαῶν καὶ ὄχι εἰς τὴν βίαν.

Συγχωρήσατέ με τὴν τόλμην, Ἐξοχώτατε· ἀνέλπιστα καὶ λυπηρὰ αἴτια μὲ ἀναγκάζουν νὰ ἐξηγηθῶ μὲ αὐτὴν τὴν γλώσσαν. Συνετέλεσα καὶ ἐγὼ κατὰ τὰς μικρὰς μου δυνάμεις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τοῦ ἔθνους· ἐθυσίασα πολλὰ καὶ ἐκινδύνευσα πολλάκις τὴν ἰδίαν μου ζωὴν, ὄχι δι' ἀμοιβὰς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶ τὴν πατρίδα ἐνομοθυμῆν καὶ νὰ δύναιμι νὰ ζῶ ἡσύχως εἰς τοὺς κόλπους τῆς φαμιλλίας μου. Ἄλλοτε καὶ ἐτιμήθη μὲ τὰ μεγαλείτερα